

ও গাওঁ ৬২ৰে

অসমত বিশেষ কুচক্রীৰ গুপুত ঘাট

অপাৰেচন লক্ষ্য

● বিশেষ প্ৰতিনিধি

বহুসাময়ী গাভৰু : অবাঞ্ছিত অতিথি

নগাওঁৰ লক্ষ্য। এই লক্ষ্যৰেই অসমীয়া শিখ সকলৰ গাওঁ এখনত মাথো দুটা বঙালী পৰিয়াল। বহুদিন ধৰি বঙালী পৰিয়াল দুটাই গাওঁৰ অসমীয়া শিখসকলৰ লগত আপাতঃ দৃষ্টিত মিলাপ্ৰীতিৰে বাস কৰি আহিছে। শিখ গাওঁখনৰ পৰা কিছু আঁতৰত কেইখন মান বঙালীলোক অধ্যুষিত বস্তু। এই আন্দোলনৰ আৰম্ভণিৰে পৰা, অৰ্থাৎ যোৱা বছৰৰ চেপ্তেম্বৰ মাহ মানৰ পৰা লক্ষ্যৰ অসমীয়া শিখ সকলৰ গাওঁখনলৈ এজনী গাভৰু অহা-যোৱা কৰি আছে। সপ্তাহত একোবাৰকৈ আহে, শিখ গাওঁৰ বঙালী পৰিয়াল দুটাৰ যিকোনো এটাত দুই-এদিন থাকে, তাৰ পিছত গুছি যায়। গাভৰুৰ এটা বিশেষ লক্ষণ এয়ে যে তাই অসমীয়া শিখ সকলৰ কোনো লোকৰ ঘৰত নোসোমায়, কাৰো লগত কথা-বতৰাও নাপাতে! অৰ্থাৎ তাইৰ সম্পৰ্ক মাথো সেই নিৰ্দ্দিষ্ট পৰিয়াল দুটাৰ লগত। গাভৰুৰ পিন্ধন-উৰণ, চাম-চলন আদি বৈচিত্ৰময় আৰু তাৰ পৰা যিকোনো ব্যক্তিয়ে অনায়াসে বুজিব পাৰে যে গাভৰু কোনো অভিজাত ঘৰৰ জীয়াৰী। প্ৰত্যেক বাৰ গাওঁ খনলৈ আহোতে তাই—লগত প্ৰকাণ্ড আকাৰৰ বাকচ কিছুমান কঢ়িয়াই আনে। কিন্তু সেই প্ৰকাণ্ড বাকচবোৰত কি বস্তু থাকে তাক জনাৰ কৌতুহল সকলোৰে থাকি যায়। এনে অদমীয় কৌতুহলৰ বশৱৰ্তী হৈ এদিন গাওঁৰে যুৱক এজনে বঙালী পৰিয়াল এটাৰ মুখিয়াল মানুহ এজনক সুধি পেলালে : কোন এই গাভৰু, আহে কিয়...? মানুহ জনে বোধহয় এনে প্ৰশ্ন কিছুমানৰ উত্তৰ আগতেই ঠিক কৰি থৈ দিছিল। তেওঁৰ উত্তৰৰ পৰা বুজা গ'ল—গাভৰুৰ বৰ্তমান বাসস্থান দিল্লীত, প্ৰকৃত ঘৰ কলিকতাত, কিন্তু তাই মাউৰা !!! কথাটো গাওঁখনত

বনজুইৰ দৰে বিয়পি গ'ল। সকলোৰে সনুখলৈ পৃথিবীৰ বিস্ময় নামি আহিল : দিল্লীৰ পৰা আহে! সপ্তাহত এবাৰকৈ !! তাকো ট্ৰেইনত অকলে !!! কম সাহসীটো নহয়? আৰু সেই যে প্ৰকাণ্ড চুটকেচ-বাকচ বোৰ; তাত যে কি বস্তু থাকে তাক স্বয়ং বিষু গগনানোও নাজানে কিজানি! গাভৰুৰ এডুভেঙাৰ দেখি গাওঁৰ ডেকাবোৰ বেচি কৌতু-হলী হ'ল। এজন শিক্ষিত, বুদ্ধিমান ডেকাই দুবাৰ ফৌতুলনবশতঃ বহস্যভেদ কৰিবলৈ আগবাঢ়িলে।

সন্দেহ আছে : নতুন আৱিষ্কাৰ

শিলচৰৰ পিছতেই পশ্চাদ্ঘাতী, অসম বিৰোধী কাৰ্যা-কলাপৰ অগ্ৰগামী ঘাট হ'ল হোজাই, লক্ষ্য, লামডিং আদি নগৰ-চহৰ কিছুমান। এইবোৰ নগৰ-চহৰত ইতিমধ্যে সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ হৈ আহি আছে। এই নগৰ-চহৰবোৰ সমাজ বিৰোধী, দুৰ্ভুক্ত লোকৰ কুখ্যাত আড্ডাৰ স্থল। হোজাই আৰু লামডিঙৰ মাজত লক্ষ্য। লামডিঙৰ পৰা এটা ৰেলপথ হোজাই হৈ নামনি অসমলৈ গৈছে আৰু আন এটা শিলচৰ অভিমুখে ৰাওনা হৈছে। বহুসাময়ী গাভৰুৰ সন্দেহজনক গতি-বিধি অনুসৰণ কৰাত দেখা গ'ল যে গাভৰুৱে উক্ত দুয়োটা ৰেলপথেৰে আহ-যাহ কৰে—প্ৰথম শ্ৰেণীৰ বিজাৰ্ডড্ ডব্বাত। গাভৰুৰ প্ৰকাণ্ড বাকচ কঢ়িওৱা মানুহবোৰো এক বিশেষ ভাষা-গোষ্ঠীৰ; শক্তিশালী দেহৰ ক'লা ছালৰ দাঢ়ি থকা লোক। গাভৰুৱে বাকচবোৰ কঢ়িওৱাত সিহঁতকহে ব্যৱহাৰ কৰে। গাভৰুৰ আগবঢ়ায় নিয়েহি এক বিশেষ ভাষা গোষ্ঠীৰ ভদ্ৰলোকে। বাটত সিহঁতে কথা খুব কম কয়।

লামডিঙৰ পৰা সিদিনা পেছেঞ্জাৰখন আহি তেঁচন পেঁৱাৰ লগে-লগে প্লেটফৰ্মত মানুহৰ তৈলা-হেঁচা, হট্টগোল আৰম্ভ হৈ গ'ল। কৌতুহলী ডেকাজনৰ শেনচকু প্ৰথম শ্ৰেণীৰ ডব্বা কেইটাত নিবন্ধ। গাভৰুৰ দেখাৰ লগে লগেই তাৰ চকু উজ্জ্বল হৈ উঠিল। গাভৰুৰ পাছ ললে।

গাভৰু আহি বঙালী এঘৰত সোমাল। গৃহস্থই দৰজা-খিৰিকি বন্ধ কৰি দিলে। ডেকাই বেৰৰ জলঙাৰে দেখিলে বাকচ খোলা হৈছে। কিন্তু এয়া সি দেখিছে কি? নিজ চকুক বিশ্বাস নহয়। সি চকু পিৰি-কিয়ালে। তাৰ বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল, সেইবোৰ কি! সেই ৰাতি-স্নেই বস্তুবোৰ ওচৰৰ বঙালী বস্তিবোৰলৈ পঠিওৱা হ'ল।

স্মৃতি ৰোমন্থন : আমাদেৰ দাবী

লোকসভা নিৰ্বাচনৰ আগে আগে অসমৰ বঙালীভাষী লোকৰ ধাৰা অধ্যুষিত অঞ্চলত কিছুমান লিফ্লেট বা প্ৰচাৰ পত্ৰিকা বিলি কৰা

হৈছিল। চেপ্তেম্বৰ মাহত প্ৰকাশিত এনে এখন প্ৰচাৰ পত্ৰিকাত তলৰ কথাখিনিও পঢ়িবলৈ পোৱা গৈছিল। “স্বাধীনতা আন্দোলনৰ কাছাৰ জেলাৰ সমগ্ৰ অধিবাসী বাংলাভাষী, তদুপ গোয়ালপাড়া জেলাৰ শতকৰা ৯০ জন নোকেই বাংলাভাষী এবং যেহেতু উত্তৰ কাছাৰ জেলাৰ অধিবাসীৰ শতকৰা ৫৫ জন-বাংলাভাষায় কথা বলেন এবং যেহেতু নওগাঁ জেলাৰ শতকৰা ৭৫ জন নোকেই বাঙ্গালী এবং যেহেতু কামৰূপ জেলাৰ মোট অধিবাসীৰ শতকৰা ৭০ জন বাঙ্গালী সেইজন্য আসামেৰ পাশা-পাশি অঞ্চলটা নিয়া যাহাতে... একটি নুতন ৰাজ্য যথা-শীঘ্ৰে গড়িয়া উঠে সেইজন্য... আমাদেৰ প্ৰদেশেৰ দাবী! (স্বাক্ষৰ : আব্দুল কাদিৰ লক্ষৰ, আহু-বায়ক পূৰ্বাচল ৰাজ্য পৰিষদ, অসম; চেপ্তেম্বৰ ১৯৭৯।)

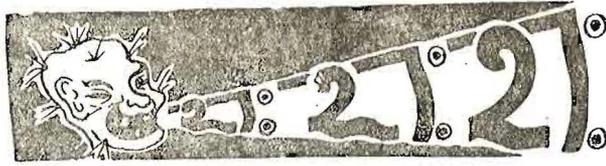
অসমীয়াক অসমৰ পৰা খেদিব লাগিব

অসমখন বঙালী-ৰাজ্যত পৰিণত কৰাৰ ষড়যন্ত্ৰ আজি বহুবছৰৰ পৰা চলি আহিছে। ১৯০৫ চনতেই এই ষড়যন্ত্ৰ আৰম্ভ হৈছিল। সম্প্ৰতি এনে ষড়যন্ত্ৰই সংহাৰ মুক্তি লৈছে। যোৱা বছৰ ২ ডিচেম্বৰ তাৰিখে বঙালীৰ পশ্চাদ্ঘাতী-কাৰ্যকলাপৰ অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ ঘাটী জলেশ্বৰত (চৰ অঞ্চলত) হোৱা এখন গোপন সভাত জনৈক বাংলাদেশী পণ্ডিতে সগৰ্বে ঘোষণা কৰিছিল,—“পুৰণি কালত অসম নামে কোনো ৰাজ্য নাছিল। আমি নিজকে বিদেশী বুলি কেতিয়াও স্বীকাৰ নকৰো। যি সকলে আজি অসমীয়া বুলি নিজকে জাহিৰ কৰি আছে তেওঁ-লোক সুদূৰ ব্ৰহ্মদেশৰ পৰা অহা মানুহ। প্ৰকৃততে সেই অসমীয়া সকলোকে বিদেশী। আমি অসমীয়া বিলাকক হে এই ৰাজ্যৰ পৰা খেদিব লাগিব।” ‘সংখ্যালঘু’ জখ্যমিত অঞ্চলত ইতিমধ্যে অসমীয়া খেদাৰ ধুম উঠিছে। সদৌ অসম গণসংগ্ৰাম পৰিষদে জনোৱা তথ্যমতে এতিয়ালৈকে নগাওঁ আৰু বৰপেটাৰ বিভিন্ন আশ্ৰয় ও সাহায্য শিবিৰত নিম্নোক্ত ধৰণে অসমীয়া ভগনীয়াই আশ্ৰয় লৈছে—নগাওঁৰ আউনিআটিত ১৪৬৭ জন, উৰিয়া গাওঁত ২৭৮ জন, আৰু গোমোৰ্ঠা গাওঁত ২৫৭ জন; বৰপেটাৰ জীৱনলতা ছোৱালী স্কুলত ২৫০ জন, বিদ্যামন্দিৰত ৪৮২, ছায়াৰাম ছোৱালী স্কুলত ৩০০, দলাহাটি—প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত ১১০, আৰু ভবানীপুৰত ১০১ গৰাকী।—আন আন ঠাইৰ বাতৰি আহিয়েই আছে। ইয়াৰ পিছত গোলাবাৰুদ ব্যৱহাৰ কৰি অসমীয়া খেদাৰ পৰিকল্পনা চলিছে।

অপাৰেচন ব্ৰহ্মপুত্ৰ বনাম বিদেশী সাহায্য

মাৰ্কিন যুক্তৰাষ্ট্ৰই ভাৰতত অধিপত্য বিস্তাৰ কৰিবলৈ দক্ষিণ পশ্চিম এচিয়াৰ দৰে দক্ষিণ পূব এচিয়াতো চি-আই-এ-ৰ অষ্টোপাছ গ্ৰেপ্তা দিছে। ১৯৭৫ চনত বাংলাদেশত, বঙ্গবন্ধু, ভাৰতবন্ধু ৰুছপন্থী, আৰামীলীগৰ নেতা শ্বেখ মুজিবৰ বহুমান চি-আই-এ-ৰ ষড়যন্ত্ৰত মৃত্যু হোৱাৰ পিছত, তাত—মাৰ্কিনপন্থী ইছলামিক চৰকাৰ গঠিত হৈছে। ইছলামিক ৰাষ্ট্ৰ পাকিস্থান ভাৰতৰ শত্ৰু কিন্তু আমেৰিকাৰ বন্ধু। আনহাতে চীন, মাৰ্কিন উত্তয়শক্তি ৰাছিয়াৰ চকুৰ কুটা, দাঁতৰ শূল। দক্ষিণ পূব এচিয়াৰ ৰুছ সম্প্ৰসাৰণবাদ ব্যাহত কৰিবলৈ ভাৰতবিরোধী সুৰ্কীয়া ৰাষ্ট্ৰ এখন আমেৰিকাৰ সৰ্বাধিক প্ৰয়োজনীয়। উত্তৰ পূব ভাৰতৰ বিচ্ছিন্নতাবাদী যি কোনো ভাৰতবিরোধী চৰকাৰ মাৰ্কিন-চীন শক্তিয়ে সহায় কৰিব। সেই ফালৰ পৰা উত্তৰ পূবভাৰতক লৈ United State of Bengal (U.S.B) নামৰ সুৰ্কীয়া ও স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰ গঢ়িব খোজা গোষ্ঠীক মাৰ্কিন শক্তিয়ে সক্ৰিয় সহায়-সহযোগ কৰাৰ আশা দেখা যায়। এনে সহায় আগবঢ়োৱাৰ উদ্দেশ্যে চি-আই-এ-ৰ তৰফৰ পৰা Operation-Brahmaputra ব পশ্চাদ্ঘাতী কাম উত্তৰপূবাঞ্চলত চলি আছে। গতিকে ‘সংখ্যা লঘু’ ভাৰতবিরোধী চৰকাৰ বিদেশী সাহায্যত গোলা বাৰুদ ব্যৱহাৰ কৰি বিচ্ছিন্ন হোৱাৰ হুমকি দিব পাৰে। ক্ৰম বৰ্দ্ধিত ৰুছ-ভাৰত মিত্ৰতাৰ অলেখ-লেখলৈ চাই উত্তৰপূব ভাৰতত বাংলাদেশ, আমেৰিকাযুক্তৰাষ্ট্ৰ আৰু চীনদেশ,— এই ত্ৰিমুৰ্তিৰ মিলিত প্ৰচেষ্টাৰ পশ্চাদ্ঘাতী কাৰ্য্যৰ বেহকপৰ তীৱতাৰ হুঁস-ৰুন্ধি দেখিবলৈ পোৱা যাব। ৰাছিয়াই যে চীনৰ বিৰুদ্ধে দুৰ্ভেদ্য চৰুবেহ নিৰ্মাণৰ ষড়যন্ত্ৰত ব্যস্ত আছে—এই কথাও উপমহাদেশৰ উৎকট ক্ষমতালোভী শাসনাধিষ্ণু চৰকাৰে নুবুজিলে নহব। ধৰ্মৰ বামনৰমী বজ্ৰৰ আঁৰত প্ৰতাৰণা—প্ৰৱৰ্ত্তনাৰ কুখ্যাত আঁচনি লুকাই থকাৰ দৰে লোভ-নীল নাৰীদেহৰ আঁৰকাপোৰৰ অন্তৰালত লুকাই থকা সৰ্বনাশৰ বিহ হলাহল উলিয়াই আনিব পাৰিব লাগিব। তাকে নকৰি বৰ্ত্তমানৰ নিৰ্দোষ গণ আন্দোলনৰ আঁৰত বিদেশীৰ অদৃশ্য হাত থকা বুলি প্ৰলাপ বকি ফুৰিলে ঘটনাই অন্যৰূপ লব। অন্যথা বিদেশীৰ যোচ খাই অসমক বিদেশীক বিক্ৰী কৰাৰ সকলো বহুগুণ ক্ৰমশঃ নগ্নভাৱে উন্মোচিত হৈ আহিব। চৰকাৰে অসমক লৈ খেলা কৰাৰ পৰিণতি অতি মাৰা-অক হব পাৰে। এই কথা লৈ কাণ নিদি হিটলাৰৰ পন্থা ললে, শেষত

হিটলাৰৰ দৰেই আত্মঘাতী হৈ মৰিব লাগিব। বাস্তৱধাৰণকাৰী ৰঘু-
মলা গোষ্ঠীয়ে 'সংখ্যালঘু'ৰ সৈতে মিত্ৰতা পাতি কিমান জখামুখামিৰ
পৰিচয় দিছে, ২৬ মেৰ ইতিহাসে তাৰ প্ৰমাণ কৰিছে। এনে মুখামিৰ
পুনৰায়ত্তিয়ে কিন্তু সমগ্ৰ উত্তৰপূৰ্বাঞ্চলত নিয়ন্ত্ৰণাধীন উত্তপত পৰিস্থিতিৰ
সৃষ্টি কৰিব আৰু তেতিয়া উলুৰ লগত বগৰীপোৰা ঘোৱা দেখি
ৰঘুমলা গোষ্ঠীয়ে কপাল আফলিয়াই বিলাপ কৰিব লাগিব। অপা-
ৰেচন লক্ষা ইয়াৰ এটা ফিৰিঙতিহে দাবানল জ্বলা নাই এখোন।
সমগ্ৰ কিন্তু বৈ নাথাকে। ●

যুবকে প্ৰেমিকা কৰবীৰ বাপেকক লগ কৰি বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ
দিনে। তিবোতা সেকুৱা স্বামীয়ে যুবকক সুধিলে—তুমি কৰবীৰ মাকক
দেখা কৰিছিলাতো ?

যুবক—কৰিছিলো ; পিছে মোৰ কৰবীক হে বেছি পচন্দ হৈছে !

● উদয় শঙ্কৰ শইকীয়া, বৰহাট

পৰৱৰ্তী সংখ্যাৰ পৰা জনপ্ৰিয় প্ৰশ্নোত্তৰ শিতান :
এবাৰত দুটাতকৈ অধিক প্ৰশ্ন নপঠিয়াব। আপোনাৰ প্ৰশ্নৰ
উত্তৰ দিব **বিক্ৰমজিতে**

প্ৰশ্নবান পঠিওৱাৰ ঠিকনা :

তিতাকহঁ

ম্বাৰফণ ৪ সূৰ্য

সূৰ্য প্ৰকাশন

গণেশমন্দিৰ, দিচপুৰ গুৱাহাটী-৭৮১০০৬

গল্প

জুই

● অচ্যুত কুমাৰ শৰ্মা

উমি থকা জুইকুৰা দপ্ৰদপ্ৰকৈ জ্বলি উঠিল।

শুকদেৱে জানে, এই জুই জ্বলিব। সেয়ে সি বহুদিন আগৰ
পৰাই গাওঁৰ প্ৰতিটো চুবুৰীতে আগতীয়াকৈ খবৰ দিছিল। চাৰিও-
পিনে জুই জ্বলাৰ আশংকা দেখি সি তাৰ গাওঁখনক ৰক্ষা কৰিবলৈ
চিন্তিত হৈ পৰিছিল। জুই যাতে নজ্বলে আৰু জ্বলিলেও ঘাতে নুমাৰ
পাৰি তাৰ বাবে সি গাওঁৰ সকলো মানুহক বাবে বাবে সন্ধিয়াই
দিছিল। তথাপি গাওঁৰ মানুহে কান-সাৰ কৰা নাছিল। প্ৰত্যেকে
নিজৰ চিন্তাতেই ব্যস্ত আছিল। অৰ্থাৎ ভাত কাপোৰৰ সমস্যা
জঙ্ঘৰিত বৃহৎ সংখ্যক গাওঁবাসীয়ে আগন্তুক জুইৰ উমান পাইও
নীৰবে থাকিবলৈ বাধ্য হৈছিল। ইপিনে গাওঁৰ প্ৰধান প্ৰতিপত্তি-
শালী ৰমাকান্ত চৌধুৰীয়ে তাৰ একমহলৰ ঘৰটো দুমহলীয়া কৰিছিল।
বিশ বিঘা মাটিৰ মালিক জমিৰে ত্ৰিশ বিঘাৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছিল।
নিজৰ গাওঁৰ মানুহে বিচৰা হাজিৰাতকৈ কম হাজিৰাত কাম কৰাই
বেছি কাম জাদায় কৰাৰ মানসেৰে অন্য গাওঁৰ বনুৱা নিয়োগ
কৰি বেচ প্ৰতিপত্তিশালী হৈছিল। ৰতিকান্ত বড়ো গাওঁবুঢ়া। নিজৰ
মাটিত অন্য গাওঁৰ ভূমিহীন খেতিয়কক ঘৰ বান্ধি দি এটা নতুন
চুবুৰীৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল। গাওঁবুঢ়াৰ মানুহখিনিয়ে তাৰ কথা
বেদবাক্যৰ দৰে অন্ধভাৱে মানি জহা বাবে গাওঁবুঢ়াক ভাঙিবলৈ
চেষ্টা কৰিও ভাঙিব পৰা নাছিল। গাওঁবুঢ়াৰ ক্ষমতা থকা বাবে
তাৰ চুবুৰীৰ মানুহক অন্য চুবুৰীতো থকাৰ সুবিধা কৰি দিছিল
আৰু মাটিৰ পট্টন দিছিল। ৰমাকান্ত চৌধুৰী, জমিৰ আৰু গাওঁবুঢ়া
তিনিওৰে মাজত আচলতে মিল নাছিল। প্ৰত্যেকে প্ৰত্যেকক মনেৰে
বেয়া পাইছিল আৰু নিজে অধিক আঢ্যবন্ত হবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।
টকা-পইচা আৰু সাময়িক সাহায্য দিয়াৰ নামত গাওঁৰ মানুহক
শোষণ কৰিছিল। এই কথা গাওঁৰ মানুহবিলাকে বুজি পোৱাৰ
লগে লগে তেওঁলোকে আত্মৰক্ষাৰ কাৰণে যিমানৈ পাৰে অন্য গাওঁৰ